

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Iustitiæ quanta sit vis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

tia mariti interfecti conscia, metallum candens ambabus manibus arripit, atque illaesa non secus ac vernos flores contrectat, quo solum prodigio attoniti Imperatoris praecordia exurebantur. Exultat primum ipsa victrix. Mussant deinde, capitibus inter se collatis, qui ad spectandum confluxerant. Palam tandem ab omnibus mulieri tam heroicæ acclamatur: quæ tum miraculo, tum applausu animata, postulat à gladio Imperatoris, talionis vindictam in ipsum Imperatorem. O quam alia tunc fuerunt sæcula! nunc mille prætexus excogitentur ad Principem, in huiusmodi errore, excusandum. Otho clara veritate convictus, & culpam agnovit, & reum se fassus poenam non detrectavit; iugulumque pro iugulo spondit, solis inducijs, ad negotia quædam expedienda, postulatis. Mirus iustitiæ amor. pro morte innocenti illata, vult mortem oppetere Imperator; & vidua Comitissæ audet eam urgere! Sed non permittunt id aulae Proceres; circumstant feminam, & pro vita Imperatoris rogant; neque eam multis precibus exorant, fuitque frustra diu laboratum; donec tandem iudicium ea est conditione transactum, ut, quæ prima sceleris causa fuerat, Maria Regis filia, Imperatoris vxor, Augusta illa, & adultera, & calumniatrix, rogo adiudicaretur. Fuit & hoc arduum Othoni, sed fecit. Arsit igitur infelicibus flammis Imperatrix, quæ illicito atque impuro igne accensa ita exarsit, ut quem ad facinus inducere non poterat, per calumniam, in interitum nefariè præcipitaret; sed exitio alterius in exitium ipsa incurrit, atque in fumum abiit libidinosa, & calumniosa maiestas. Quo facto suam vitam redemit Imperator, & viduam tribus castris donatam, ut contenta abiret, rogavit.

VI.

Talionem vides? immò vides æquitatem? Sed Viduæ audaciam miraris? *Patas, neminem debere cogi ad iustitiam? cùm legas patrem familias dixisse servis: Quoscumq; inueneritis, cogite intrare?*

Idem ep. 144. Miraris patientiam Imperatoris? *Iustitia verò sic amanda est, ut ab eius operibus etiam poena corporis nos cohibere non debeant, &c. Hinc est, quod ille fortissimus iustitiæ dilector exclamat: Quis nos separabit a charitate Christi? Tribulatio, an angustia, an persecutio, an fames, an nuditas, an periculum, an gladius?* ait S. Augustinus. Et cogi igitur, appellatione illa, immò prodigio illo ad iustitiam potuit Impera-

Rom. 8.

S. Aug ep. 48.

Idem ep. 144.

Imperator; & mortem velle pati. Quod sanè mirum videbitur sæculo nostro, Imperatorem voluisse mori; neque probaturo, ipsam Imperatricem morti adiudicatam. Nimirum sicut palato non sano pœna est cibus, sano suavis est: & oculis agris odiosa lux, qua incolumis gaudet obrutus: ita displicet iniquis iustitia Dei, cui si subijcerentur, non conturbarentur. Hinc multi memoratam historiam fabulis ascribent; illi scilicet, qui putant, Principes debere suo com- modo, non iustitia legibus, Rempublicam administrare; cùm ve- tus sit illud: *Sine iustitia, ne Ionem quidem posse Principem agere.* Plutarch. lib. de doc. Prin- cip.
Iustitia autem est clausis oculis, non aspicit pœnam; delictum ex- pendit; nec parcat vxori; nec Principi iniuriarum licentiam con- cedit. Heu quàm deploranda igitur iustitia est illis, qui non so- lum summis capitibus, & verticibus Retumplicarum volunt omnia impunita esse, verùm etiam licita arbitrantur, neque in- quæstionem vocanda! quasi non aliquando vel illorum oscitan- tiâ, vel ignorantia, vel avaritiâ, vel crudelitate, vel iniustitiâ, mil- le homines, iterumque mille & mille in exitium trahi sinerentur? Quasi non tot villæ, pagi, arces, & vrbes pessum darentur? Vbi talionis pœna? Sæpe (quandoquidem talium cladum authores ipsi se non vocant ad tribunal) Deus eos afficit talionis pœnâ, cùm illis similia mala immittit: Sæpe illis maiora referuat sup- plicia in Acheronte, quia non sufficit illis talionis pœna. *Audite Sap. 6. 2.*
ergo reges, & intelligite, discite indices finium terra. Præbete aures vos, qui continetis multitudines, & placetis vobis in turbis nationum: quoniam data est à Domino potestas vobis, & virtus ab Altissimo, qui interrogabit opera vestra, & cogitationes scrutabitur: quoniam cùm es- setis ministri regni illius, non rectè iudicastis, nec custodistis legem iusti- tiæ, neque secundùm voluntatem Dei ambulastis. Horrendè & citò ap- parebit vobis: quoniam iudicium durissimum his, qui præsumunt, fiet. Exiguo enim conceditur misericordia: potentes autem potenter tormen- tum patientur.

Quòd si verò Principes, Duces, Reges, ac Imperatores, ob VII.
delicta sua, si non atrocius, saltem lege talionis puniuntur; quid expectandum erit militibus illis, quibus tota militia nihil est aliud, quàm rapiendi, cædendi, occidendi licentia? Putantné, si desunt tribunalia in terris, nullum in cælo superesse iudicem?